

Operatory 2

- C++ pozwala na następujący skrócony zapis: $x += 2$ oznacza $x = x + 2$. Podobnie działają operatory $-=$, $*=$, $/=$, $\%=$. Są jeszcze inne, podobne skróty dotyczące operacji na poszczególnych bitach, o których za moment powiemy.
- Mamy operatory *logiczne* (których wynikiem jest wartość typu `bool true` lub `false`). To są operatory $<$, $<=$, $>$, $>=$, $==$, $!=$. Działają one zgodnie z intuicją, potrzebują dwóch argumentów, które jakoś można porównać. Jedyna uwaga jest taka, żeby nie mylić podstawienia $=$ z porównaniem $==$. To częsty błąd, wspominaliśmy już o tym. Oczywiście $!=$ oznacza „jest różne od”
- Podobnie, zupełnie zgodnie z intuicją działają operatory sumy i iloczynu logicznego: $\&\&$, $\|\|$. Operatory te wymagają dwóch wartości typu `bool` (najczęściej są to wyniki działania innych operatorów logicznych), i odpowiadają logicznemu **i** oraz **lub**.

Operatory 2

- C++ bardzo liberalnie podchodzi do typu wyrażeń, które mogą reprezentować wartość logiczną. Wszystko, co w najbardziej ogólny sposób można zinterpretować jako różne od zera jest interpretowane jako prawda. Na przykład

```
char znak = 'A';  
if ( znak ) ... ;
```

W tym przypadku ... będzie wykonane. Po prostu zmienna znak ma przypisaną wartość ASCII, i dla A wynosi ona 65 = 0x41, więc jest różna od zera. Gdybyśmy podstawili

```
char znak = '\0';  
if ( znak ) ... ;
```

to ... nie będzie wykonane, bo znak \0 to właśnie znak o kodzie ASCII 0. Ten niedrukowalny znak jest używany do oznaczenia końca stringów (napisów). Warto o tym pamiętać.

Operatory 2

- Spójniki logiczne **i** oraz **lub** można oczywiście łączyć. Na przykład

```
if ((znak=='T' || znak=='t') && dalej) ... ;
```

W tym przypadku ... będzie wykonane, jeżeli zmienna znak będzie zawierała małe lub duże T, oraz zmienna dalej będzie miała jakąkolwiek wartość różną od 0. Zwróćmy uwagę na dodatkowy nawias wokół ||. Operatory mają swoje priorytety, i && ma wyższy priorytet niż ||. W takich sytuacjach zawsze warto jest stosować nawiasy, nawet jeżeli z priorytetów wynika, że operacje zostaną wykonane we właściwej kolejności. Jeśli chodzi o priorytety łatwo się pomylić.

Operatory 2

- W ramach jednego priorytetu operacje wykonywane są od lewej do prawej. Warto pamiętać, że C++ sprawdza prawdziwość wyrażenia tylko do momentu, kiedy może ją stwierdzić. To znaczy, że niektóre wyrażenia bardzo na prawo mogą nie zostać w ogóle wyliczone. To jest subtelność, o której warto pamiętać. Na przykład, jeżeli mamy dwie funkcje, powiedzmy `pierwsza()` i `druga()`, zwracające wartości typu `bool` i gdzieś wyrażenie

```
if ( pierwsza() && druga() ) ... ;
```

to program najpierw wywoła funkcję `pierwsza()` i sprawdzi co zwróciła. Jeżeli zwróciła `false`, to druga funkcja nie zostanie już wywołana.

Operatory 2

- operator `!` oznacza logiczne zaprzeczenie. Przyjmuje jeden parametr z prawej strony i zwraca `true` lub `false`. Na przykład, jeżeli `k` jest typu `int` to pętla

```
while ( !k } ... ;
```

będzie wykonywana jeżeli `k` jest równe 0.

- Operatory *bitowe* operują na zmiennych typu całkowitego. Te operatory to `&` , `|` , `^` , `~` , `<<` , `>>`. Dwa ostatnie operatory pojawiają się często w przykładach w operacjach `we/wy`, ale to jest zupełnie inna rola. W tej chwili powiemy o ich podstawowej funkcji.
- Operatory te przyjmują po dwa parametry, za wyjątkiem `~`, który przyjmuje jeden parametr.

Operatory 2

- Działanie tych operatorów jest zgodne z intuicją. Parametry są zapisywane w postaci binarnej, a następnie dany operator stosowany jest do kolejnych bitów z osobna. Na przykład, $5 \& 10$ jest równe 0, bo $5 = 0b101$, natomiast $10 = 0b1010$. Porównując kolejne bity, idąc od prawej, czyli od bitów najmniej znaczących widzimy, że wszystkie się różnią. Jeżeli przy porównaniu brakuje nam bitów z lewej strony - najbardziej znaczących - oczywiście uzupełniamy zerami. Z drugiej strony $5 | 10$ jest równe 15, bo na każdej pozycji (od zerowego do piątego bita) jest co najmniej jedna 1.
- Operator \sim odwraca każdy bit. Na przykład $\sim 50 = -51$.

Znowu, łatwo to zauważyć:

$$50 = 0b\ 0000\ 0000\ 0011\ 0010$$

$$\sim 50 = 0b\ 1111\ 1111\ 1100\ 1101 = -51$$

Ostatnia równość jest jasna, jeżeli pamiętamy, jak kodowane są liczby ujemne.

Operatory 2

- Operator \wedge przeprowadza na każdej pozycji bitowej operację logiczną **exclusive or**, to znaczy rezultat jest 1 jeżeli odpowiednie bity są równe i 0 w przeciwnym wypadku. Na przykład $12 \wedge 21 = 25$. Łatwo to sprawdzić:

$$12 = 0b\ 0000\ 0000\ 0000\ 1100$$

$$21 = 0b\ 0000\ 0000\ 0001\ 0101$$

$$12 \wedge 21 = 0b\ 0000\ 0000\ 0001\ 1001 = 25$$

- pozostałe 2 operatory bitowe to przesunięcia. \gg to przesunięcie wszystkich bitów w prawo. Z lewej strony dopisywane są zera, bity, które wypadną „z prawego końca” po prostu giną. Lewy parametr operatora to liczba do „przewinięcia”, a prawy parametr to ilość pozycji przesunięcia. Na przykład $12 \gg 2 = 3$. Łatwo to zauważyć patrząc się na binarną reprezentację 12 powyżej.

Operatory 2

- \ll działa przeciwnie, to znaczy przesuwana w lewo. Z prawej strony dopisywane są zera, bity z lewej strony po prostu znikają. Na przykład $12 \ll 3 = 96$. Przy okazji zauważmy, że dla liczb dodatnich przesunięcie w prawo to dzielenie przez 2 w odpowiedniej potęgde (i odrzucenie ew. części ułamkowej), natomiast przesunięcie w lewo to mnożenie przez 2 w odpowiedniej potęgde, z pominięciem ew. „przelewu”. Operatorów przesunięcia nie powinno się stosować do liczb ujemnych, wyniki mogą być różne, w zależności od systemu operacyjnego.
- Podobnie jak dla dwuparametrowych operatorów logicznych mamy zapis skrótowy:

`i &= k` oznacza `i = i & k`

`i |= k` oznacza `i = i | k`

`i ^= k` oznacza `i = i ^ k`

`i <<= k` oznacza `i = i << k`

`i >>= k` oznacza `i = i >> k`

Operatory 2

- Operatory bitowe są przydatne w bardzo specyficznych, ale jednocześnie ważnych sytuacjach. Zdarza się, że w programie musimy pamiętać stan różnego rodzaju procesów czy urządzeń. Wygodnie jest wtedy utworzyć zmienną, której poszczególne bity sygnalizują dany stan. Takie bity często nazywane są flagami. Wiele urządzeń jest sterowanych przez swoje rejestry. Zmienne w takich rejestrach nie mają konkretnego znaczenia jako liczby, natomiast poszczególne bity mają znaczenie. Taki rejestr często nazywa się rejestrem flagowym. W przyszłości zobaczymy program napisany w C++ sterujący małym procesorem wbudowanym w urządzenie powszechnego użytku. W takich przypadkach właśnie zastosowanie mają operatory bitowe.

Operatory 2

- Na przykład wyobraźmy sobie, że zmienna `portA` typu `int` reprezentuje stan wyjścia jakiegoś procesora. Jeżeli chcemy ustawić stan wysoki na którejś z 16 linii, musimy wpisać w odpowiednie miejsce zmiennej odpowiedni bit. Chcemy mieć możliwość sterowania konkretną linią, bez zmiany pozostałych.

```
int portA = 0; // początkowo linie portu są  
                //w stanie niskim
```

```
const int out3 = (1 << 3); // out3 reprezentuje  
                // linię 3. Jest to pojedynczy bit  
                // na odpowiedniej pozycji
```

```
portA |= out3; // ustawiony zostaje właściwy bit,  
              // pozostałe nie ruszone
```

```
portA &= ~out3; // skasowany zostaje odpowiedni  
               //bit, pozostałe nie ruszone
```

Operatory 2

- Może się pojawić pytanie, co z innymi operatorami. Oczywiście są jeszcze inne operatory zdefiniowane w C++, które będą się pojawiać w przyszłości, i wtedy je omówimy. Ale jest wiele operatorów, których w C++ nie ma. Na przykład zwykłe podnoszenie do potęgi. To nie jest słabość C++, tylko świadoma decyzja. Wiele operatorów jest przeniesiona do bibliotek. Potrzebujemy takiego operatora - dołączamy odpowiednią bibliotekę. Na przykład podnoszenie do potęgi realizowane jest przez funkcję `pow()`, zawartą w bibliotece `cmath`
- Operatory mają ściśle określone priorytety, to znaczy niektóre są stosowane przed innymi. Nie będziemy tego szczegółowo tutaj pisać, ale trzeba o tym pamiętać i w razie potrzeby sprawdzać. Nigdy nie zaszkodzi zastosować nawiasy (które mają najwyższy priorytet).